

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

III. évfolyam 3. szám 2003. szeptember

Türelmes, boldog nézősereg az esernyők alatt A kápolnás koncert elmoshatatlan

A sitkei rockfesztiválra érkező tapasztalt érdeklődő az évek során már jól kiképezte magát. A pokróc és a hűtőtáska mellé esernyőt is visz magával. Idén szükség volt rá, mert a nyolcezer fizető néző az eső eleddel szinte egy pillanata alatt fedetté tudta varázsolni a Hercseg hegyet.

A Kormorán együttes

Ez volt a második alkalom, hogy a koncert előtt a sitkei kápolnás egyesület vezetősége az elmúlt tizenhét esztendő alatt a megszokottnál kissé nyugodtabban kémlelhette az eget augusztus utolsó szombatján. A rockfesztivál szervezési munkáiba ugyanis két éve egy profi koncertmenedzselő cég is bekapcsolódott, stabilabbá téve anyagilag az egyesület számára az eseményt. Az egyedül viselt kockázatban, például az eső okán elmaradó közönség miatt még veszteséges is lehetne az egyesület részéről a rendezvény, és elmaradnának a tervezett felújítások.

Az újszerű konstrukció nyomán az egyesület tehát nem kémelelte túl

aggódva az eget, de a nagydídemű sem, mert kora délutántól az amatőr együttesek produkciójának kezdetétől folyamatosan töltötte meg a közönség a kápolnával szembeni domboldalt. Az egész nyáron elviselhetetlen hőség híján többen meg is jegyezték, hogy így jó ez, mert a koncert legalább légkondicionált. Estefelé kialakult a

Sitkén szokásos családi hangulat.

Hét óra tájban kis ünnepségre került sor a színpadon. A műsorvezető azokat szólította dobogóra, akik az egyesület másfél évtizedes története során sokat tettek azért, hogy a kápolnás koncertsorozat elinduljon és a

mai napig is fennmaradjon. Az egyesület a sitkei kápolnát ábrázoló bronz emléklaplakkal köszönte meg így sokak munkáját. A közönségtől az e pillanatokban színpadra lépők legalább akkora tapsot kaptak, mint bármelyik közreműködő jobb együttes. A bensőséges néhány perc után a Kormorán vette birtokba a domboldalt, majd Balázs Fecó, azt követően pedig a Lord, a P. Mobil és végül az Edda zenekar hálálta meg a többször leszakadó eső ellenére lelkes, több ezres tömeg türelmét.

A kápolna tövében felállított három sörösztal mind a hat padjával képezte a koncert főhadiszállását.

(Folytatás a 3. oldalon)

Tartalom:

- Türelmes, boldog nézősereg 1., 3. l.
- Kell egy csapat ... 2. l.
- Sitkeiek lettek 4. l.
- Egyházi hírek 5. l.
- Ókor az újkorban 6. l.
- A sitkei alginít 7. l.
- Kötődések 8. l.
- Sitke és a Sitkey család 9. l.
- Kérdeztünk, válaszoltak 10. l.
- Mesterekkel játszó 11. l.
- Az olimpiai bajnok 12. l.

Kell egy csapat...?!

Egy települést elsősorban természetes és épített környezetének gondozottsága vagy éppen elhanyagoltsága jellemzi.

Sitke sem mentes a környezeti problémáktól. Nálunk is jelen van korunk elsőszámú közellensége, a parlagfű. Ez az Amerikából behurcolt, tévesen vadkendernek is nevezett gyom sokunk életét megkeseríti. Egyetlen növény képes 8 milliárd virágport termelni, és akár több száz embert megbetegíteni. Településünk határában járva sok helyen találkozunk ezzel az agresszív növényvel, például rendezetlen építési területeken, felhagyott szántókon, elhanyagolt kertekben, ároksarkokon, sőt utak, járdák mentén is. Mindannyiunk kötelessége a parlagfű irtása, de a gyomlálást, kaszálást minden esetben utógondozásnak is követnie kell.

A környezetet súlyosan károsító illegális szeméttelarakók is gombamód elszaporodtak a településünket övező erdőszéleken. Bármelyik irányból közelítjük is meg Sitkét, törött WC kagylókban, rozsdás fazekakban, rongykupacokban „gyönyörködhetünk”.

Környékünk bővelkedik természeti értékekben, de védett növényeinket, állatainkat nem óvjuk kellőképpen. Ezekről mi, sitkeiek is nagyon keveset tudunk, így a hozzánk érkező turistáknak sem nyújthatunk kellő felvilágosítást, például melyikünk ismeri a községünkön áthaladó országos „Kéktúra” útvonalát, a leánykö-

körösin vagy a „Királyné gyertyája” (genyöte) élőhelyét?

A faluban csak a Nyugdíjas klub tagjai gondozzák szervezeten a környezetet. Fontos lenne, hogy a szép, esztétikus környezet igénye tettekre sarkallja a fiatalabb korosztályt is!

A természeti értékek mellett településünk gazdag kulturális örökséggel is bír, de ezeket sem tárjuk a látogatók elé a maguk teljességében. Szükség lenne olyan információs táblákra, (falutérkép, nevezetességek, műemlékek rövid története, szőlőkultúra, stb.), melyek útbaigazítják a hozzánk érkezőket. Mindezeket egy kiadványban is összefoglalhatnánk, hogy felkeltsük az érdeklődést községünk iránt.

A falusi turizmus világszerte fellendülőben van. Azt se felejtjük el, hogy 2004 májusától hazánk is tagja lesz az EU-nak, ami várhatóan pezsdítőleg hat az idegenforgalomra is. Fel kell tehát készülnünk a kihívásra, hogy a hozzánk érkezők igazi minőséget kapjanak.

Ezeket a feladatokat csak közösen, összefogva, esetleg egyesületi formában lehetne megoldani. Szükség van tehát egy olyan öntevékeny csoportra, amely a problémák számbavétele után mozgósítja a lakosságot azok megoldására.

Kondics Erika

Agrárágazat az Európai Unióban

Az EU csatlakozás küszöbén az alkalmazkodással, a minőségi – fenntartható fejlődéssel, a versenyképesség megoldási módzatainak lehetőségeivel, az élelmiszerbiztonsággal, a természet- és környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések merülnek fel.

Egyre fontosabb ugyanis az, hogy az EU csatlakozást követően megnyíló lehetőségeket hogyan tudják a mező-erdőgazdaság, az élelmiszerfeldolgozás, a vidék magyarországi szereplői kiaknázni.

Amikor az Európai Unió csatlakozás előtt arra keresem a választ, hogy miként határozható meg a magyar mezőgazdaság és vidék jövőképe, mint gyakorló agrárszakember azt mondhatom, hogy 2004 után egy 25 tagállamot képviselő EU-ban agrárszempontból integráció jön létre. Ez az integráció már nem a régi értelemben vett újonnan csatlakozó országok alkalmazkodó képességéről szól, hanem arról,

hogy az új Európai Unió rendszerén belül a hatékonyság követelményeinek megfelelően új szerkezet jön létre. Tehát nemcsak nekünk, csatlakozó országnak van szükségünk fejlettebb régióhoz tartozni, hanem az EU-nak is szüksége van ránk, hogy ebben a globalizált világban hatékonyabb szereplővé válhasson.

Úgy vélem, hogy Magyarország agrárágazata új, kedvező és kiszámítható távlatok előtt áll.

Hogy miért?

- Az uniós gazdákhoz képest a hazai gazdák igaz csak a közvetlen kifizetések 25%-át kapják, ami kiegészíthető 30% hazai támogatással, de ez is jóval magasabb, mint amit jelenleg kap egy magyar gazdálkodó. Az EU-ban a gazdák ezt a támogatást azért kapják, mert a kvótákhoz kötött termékeknél jövedelemvesztéseket szenvednek, vagyis az EU nem a veszteséges gazdálkodást kompenzálja.

- A kvótákhoz is alkalmazkodni kell annak ellenére, hogy ezek nem a termelési plafonok, hanem csupán a támogatások felső határát jelentik. Például szántóföld esetében közel 3,5 millió hektár után, tej esetében közel 2 milliárd liter tej után jár közvetlen támogatás.

- Bíztható, hogy néhány területen eleve jó eséllyel vehet részt a hazai gazdálkodó az EU-ban folyó piaci versenyben, például a gabonatermelésben, a hungaricumok előállításában-forgalmazásában.

Mindent egybevetve megállapítható, komoly esélyeink vannak új lehetőségeink kiaknázására egy fejlettebb jövőkép érdekében, figyelembe véve az agro-ökológiai adottságunkat, a gazdálkodóink szorgalmát, leleményességét, sokoldalúságát.

Rauch Károly
falugazdász

Türelmes, boldog nézősereg az esernyők alatt

A kápolnás koncert elmoshatatlan

(Folytatás az 1. oldalról)

Itt váraoztak a fellépők, ide érkeztek a friss információk a tennivalókról és itt gyűltek össze mindazok, akik nélkül elképzelhetetlen lenne a sitkei koncert.

A Sitkei Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület idén tizenöt éves.

A fontos kis évforduló okán döntöttek úgy az egyesület vezetői, hogy méltó ajándékot adnak azoknak, akik sokat fáradoztak a rockfesztiválért. A kitüntetettek közül többen felidézték számunkra is az elmúlt tizenöt év legszebb emlékeit, a sitkei fesztiválhoz, az egyesülethez fűződő történeteiket.

Balázs Fecó előadóművész: - Kezdetben nem hittük, hogy ennyi év távlatából is visszatekinthetünk majd a sitkei kápolnáért szervezett koncertek történetére. Az idő ben-

Balázs Fecó átveszi a kitüntetést

nünket igazolt, elkészült a kápolna, a fesztivál ügye pedig kulturális misszió lett. Sitke hiteles hely, az emberek évről-évre várják a koncertet. Utólag nézve, gyorsan elrohant ez a tizenhét esztendő. Zajos életet élek és nekem Sitke egy nyugodt pillanat az életemben. Félig-meddig vasi vagyok, mert befogadtak az itt élők. Ma nehéz a jövőt tervezni, de ebben a kápolna meghatározta színpadi képből és az élőzenéből azok, akik eljönnek ide, kicsit magukkal vihetnek majd haza is egy kis itteni jó hangulatot. Az első találkozás a még romos kápolnával, a megmenthetőség lehetőségével számomra önmagában hitet adott.

Kozma Gábor újságíró: - A sitkei rockfesztivál története sokunknak az egyik jelképe lett a hazánkban lezajlott társadalmi változásoknak.

Persze, erre még senki sem gondolt, amikor egy kiskocsmában az első alkalommal találkoztunk, hogy arról beszéljünk, miként tudnánk elősegíteni valamilyen módon a sitkei kápolnamentő kezdeményezést. Szokatlan és érdekes volt az ötlet, helybeliek és művészek összefogása. Uttörő vállalkozás volt, de a tennivalók egymásutánja csak később állt össze és kerekedett ki belőle egy csodálatos történet. A koncertsorozat önmagában is unikumnak számít. A rockzene sok embert vonzott és biztosított fellépési lehetőséget számos zenekarnak. Az egyhónapos slágereket gyártó műfajok mellett hosszú távon lesz igény és biztos jövője továbbra is az itt előadott élőzenének.

Tóth Ferenc népművelő: - Nem nagykoncertként kezdődött, hanem egy kápolnába szervezett Bach koncerttel indult 1986 júniusában a kápolna megmentésért szervezett mozgalom. Ennek az előkészítése a sárvári művelődési központon és az ide kapcsolódó baráti körön keresztül történt. Ha figyel a nemzetbiztonság, akkor elvihette volna mind a későbbi '89-es „felfogatókat”. A koncertek szervezésén túl kezdetben nehezebb volt meggyőzni az embereket arról, hogy lehet olyasmit is csinálni, ami csak rajtuk múlik és nem a hivatalokon és a hatalmon. Sitke egy emberi magatartást is jellemez, ha nem így lenne, már elhalt volna a koncertsorozat. Először itt derült ki, hogy a kis emberek is tudnak tenni nagy dolgokat. A cél pedig nemcsak a kápolna, hanem közös múltunk renoválását, vagy legalábbis illő helyre tételét jelentette. Három pillanat idéződik fel bennem. Először, mikor a dombra vittük fel a színpad vastraverzeit; másodszer, mikor az István, a király után felcsendült a Himnusz; harmadszor pedig, mikor beléptünk a már ismét bearanyozott kápolnába. Előre tekintve pedig mondom, hogy minden olyan kezdeményezésnek van jövője, amely civil és nem nyereszkedni akar.

Kovács Ferenc sitkei fogadós: - A falu közössége fogott össze annak idején a kápolna megmentéséért. Sitke neve mára országosan ismert fogalom. Olyan érzés, amire az emberek jegyet váltanak és magukkal hozzák karon ülő gyermekeiket is. Olyan hit, amelynek során sok minden megvalósult abból, amiért mozgósították magukat az emberek. Ennek köszönhető, hogy Sitkére szeretnek jönni a zenészek és szeret jönni a közönség is. És most, amikor nem kapott túl nagy médiatámogatást és hírverést a koncert, így is sok ezren látogattak ide. Az emberek szívesen áldoznak arra, amiről látják, hogy nem szalamláng. A kivilágított kápolna épülete szimbólum. A hitté vált bizalom szimbóluma, a közös akaratból megvalósult cél szimbóluma számomra. Egy szereplője vagyok én is annak az összefogásnak, amelyet jó szándékú és tisztességes emberek tartanak életben Sitkén lassan két évtizede. Én, mikor ide költöztem, akkor leltem igazán hazára, váltam magyarrá, olyan közösségre találtam, amelyben jó élni.

Koltay Gergő előadóművész: - Sitke a szeretet hatalmát hirdeti. Szinte az egyetlen magyarországi rockfesztivál, ahol a zenekarok élőben lépnek fel, és olyan üzenete van a fesztiválnak, hogy szeretet nélkül nem lehet élni. Ez a szeretet rombolta le a falakat, gyűjtötte össze a támogatásokat és építette fel a kápolnát. A sitkei koncert a kápolna tövében hirdeti, hogy meg kell maradnunk magyarnak és meg kell őrizni nyelvünket és tartani kell a kultúránkat is. Ha nem lesz számunkra kötelező, hogy egymaműek legyünk, hogy kendermagot szívunk és angolul beszéljünk, akkor ezer évig még maradunk és ennek Sitke fontos állomása lesz.

A fentiek mellett kitüntetésben részesült: **Domján Lászlóné** polgármester, **Fessler Magdolna** alapító tag, **Benkő Sándor** fotóriporter, **Samu István** gondnok, **Martonfalvi Miklós** gazdasági vezető, **Kondor János** festőművész.

(Pajor András)

Sitkeiek lettek

Bemutatjuk Varga Zoltánt és családját

A Celldömölk felől Sárvár irányába tartók a művelődési központ után nem sokkal balra új, aszfaltozott utat láthatnak. A tábla is új, ami hirdeti: Vadkert utca. S új a ház is, melynek kerítése előtt ezt az utcátáblát rögzítették. A sitkeiek számára „újak”, ismeretlenek a ház lakói is. Hogy ez ne maradjon sokáig így, ellátogattam hozzájuk.

Az utcaajtón tréfás, de véresen komoly, szigorú házörző ebet sejtető figyelmeztetés. A kutya jelzésére megjelenő háziak – férj, feleség – kedvesek, barátságosak. Ahogy mondták, szerencsém volt, hogy mindkettejüket otthon találtam. A házigazda hamarosan távozott is. A kíváncsiságom nála kezdtem. Siófoki származású, és számítástechnikai végzettségét kamatoztatta hosszú éveig. Sokáig élt Budapesten, a VIDEOTON-nál dolgozott. Az ott végzett munka sok külföldi utazást tett számára lehetővé, főképp a volt szocialista országokba. Feladata a külföldre eladott számítástechnikai berendezések üzembe helyezése volt. A VIDEOTON után a MALÉV-nél is nagyon érdekes munkát végzett, a földi irányítás számítástechnikai osztályán.

A feleség munkájából kifolyólag több évet külföldön töltöttek. 1990-ben Sárvárra költöztek. Itt nagy változás következett be életében: eddig hobbiként foglalkozott régiségekkel, ettől kezdve ez lett a fő tevékenysége. Művészettörténeti ismereteket sajátított el, és megtanult mindent, amire egy régiségkereskedőnek szüksége van. Sárváron nyitott régiségboltot, ahol antik tárgyak adás-vételével foglalkozik. Boldog ember, mert azt teheti, amit nagyon szeret.

A feleség - Vargáné dr. Elek Éva – Kiskunmajsán született. Szegeden, az Orvosi Egyetemen végzett. Radiológusként Budapesten a Szent János Kórház radiológiai osztályán kezdett dolgozni. Algériában már családjával együtt élt 5 éven át. Munkáját az Egészségügyi Minisztérium kikérésére tudományos egyezmény keretében végezte. Gyermekük ott tanultak franciául. Hazatérve már Sárváron telepedtek le, s a helyi kórházban adjunktusként munkálkodott, egy évet pedig Szentgotthárdon tevékenykedett a Rehabilitációs Intézetben. 1996-tól a celldömölki kórház röntgen osztályának vezető főorvosa volt. 2002-ben lett Pápán a Gróf Esterházy Kórházban a CT-labor vezetője.

A házaspárnak két gyermeke van: a fiú, 25 éves, Varga Norbert, Sárváron él, ruhaipari technikus és szállítmányozással foglalkozik. Lányuk: Varga Katalin 21 éves, a Gazdasági Főiskola Szálloda - Idegenforgalmi szakán harmadéves.

A család Sárvárra költözése óta több ízben gyönyörködött Sitke és környéke szépségében: élvezték a csendet, nyugalmat. A Farkas László építési vállalkozó által épített házat meglátták és megszerették. Szinte gondolkodás nélkül vették

meg, pedig ezelőtti házukat is nagyon kedvelték a Dévai utcában. Döntésükhöz hozzásegített a kivilágított kápolna látványa, a falu múltbéli, római kori történetének ismerete, a Meleg-domb szépsége télen-nyáron.

A házigazda siófoki származású lévén vágyta a víz közelségét, és megteremtette magának: halastavat létesített. A tó valamivel nagyobb lett a tervezettnél, de ezt senki sem bánja. A nagy kertet, s a házat saját ízlésük szerint alakítják: a régi magyar hagyományok követésével szeretnének otthon teremteni.

Ezt a célt szolgálja a kertben létrehozott kis Mária-ház is.

A család szabadidejében szívesen látogat múzeumokat, vesz részt kulturális rendezvényeken. A természet szépségéért is lelkesednek, így nagyon sok jót találnak az életben.

Örülhetünk, hogy ilyen igazi értékeket becsülő, gazdag lelkivilágú embereknek immár a mi kivilágított kápolnánk dobogtatja meg a szívét többfalunyi távolságról, s a mi falunk jelenti fárasztó, mozgalmas életükben a Csendet, Nyugalmat, Békét: az Otthont.

Kívánjuk, hogy mindig maradjon nyitott szemük a szépre, fülük a jóra! Isten hozta falunkban a Varga családot!

Bediné Kajtár Katalin

Házasságkötés fesztivál hangulatban

Az ország másik végében – a Tiszántúlon – élő két fiatal számára nemcsak a rockzenéről és a szórakozásról szólt a XVII. Sitkei Rockfesztivál, hanem fordulópontot is jelentett életükben... A rockfesztivál első akkordjainak felhangzásával egy időben a Sitke szívében lévő megszépült kultúrházban egymásnak örök hűséget fogadtak, így a több ezer embert megmozgató rendezvénytől, mint házastársak térhettek haza.

Kevesen mondhatják el magukról azt, hogy házasságkötésükkor – hiszen ezzel vált valóra egyik dédelgetett álmuk – neves zenészek (Balázs Fecó, Pataki Attila...) és a fesztiválra látogató több ezer ember még emlékeztetésebbé tette ezt a számukra egyébként is egyedülálló napot.

Anyakönyvezetőként számomra is felejthetetlen marad az a nap.

Szabó Zsuzsanna

Egyházi hírek

Beszélgetés Marton Istvánnal, Sitke plébánosával

Új munkahelyem, az iskola nevelői szobájának ablaka éppen a plébániára néz, így akarva-akaratlan is feltűnt, hogy a szakemberek, falunk segítőkész hívei egymásnak adják a kilincset. Ezt látva elhatároztam, megkérdezem Marton István esperes urat az ott folyó munkálatokról, s hogy honnan teremte elő rájuk a pénzt. Bár esperes úr szokásához híven most is időhiányban szenvedett, azért megtudtam néhány érdekes dolgot, amiről úgy érzem, falunk lakosságának többsége nem tud, de talán többeket is érdekel.

- Először is köszöntöm a sitkei újságot. Nagyon örülök, hogy az egyházzal kapcsolatos dolgok is helyet kapnak benne. A plébánia felújítása a Széchenyi-terv kertében történik.

Ha ez a pályázati lehetőség nem adódik, még sokáig nézhettük volna, ahogy a plébánia szép lassan tönkremegy. A pályázati pénz még úgysem fedezi a teljes felújítást, hogy egyházközségünknek és a Püspökségnek még ugyanannyival hozzá kellett járulnia, mint a megnyert összeg. Ezért van szükség a sok társadalmi munkára, amit a hívek végeznek.

- De ahhoz, hogy egyáltalán a pályázat megírásra került, kellett Ön is, aki nem riadt vissza a pályázati elszámolás útvesztőitől, hisz munkakörömből adódóan ismerem, hogy egy-egy pályázati beszámoló elkészítése milyen óriási munka.

- Nem akarom, hogy öndicséretnek tűnjék, de több paptársam is visszaadta a befogadott pályázatát, mikor megtudta, milyen adminisztrációval és utánajárással jár az egész.

- De szerencsére Sitke plébánosát nem olyan fából faragták, hogy amit a fejébe vesz, azt ne vigye véghez. Így aztán elkezdődhetett a felújítás.

- Igen. A munkálatok jól haladnak. Először is a tető rendbetétele történt meg: a cserepezés, a kémények újarakása, a csatornázás. Aztán elkészültek a szennyvízgyödrök. A külső munkálatok közül még most folyik - az utcafront kivételével - a teljes vakolás, az ablakok javítása, szükség szerinti cseréje. A víztelenítés és a hőszigetelés után aztán jöhet a villanyszerelés, a gáz bevezetése, a vizesblokkok kialakítása, s utoljára a festés.

- Van valamilyen konkrét elképzelése, terve a felújított plébániával, vagy „csak” a pályázati lehetőséget igyekezett kihasználni?

- A sitkei híveknek már régóta szüksége lenne egy olyan helyre, ahol ügyes-bajos dolgaikat intézhetnék, hisz engem elérni nagyon nehéz. Már sok helyen létezik olyan megoldás, hogy a plébánián egy úgynevezett plébániai munkatárs lakik - esetleg a családjával -, nála lehet kereszstelőkre, misékre időpontot kérni, az egyházadót befizetni, s minden más egyházközséggel kapcsolatos ügyet intézni. Nem beszélve arról, hogy a gáz bevezetésével megoldódna az a probléma, hogy a

felsőbb osztályba járó gyerekek, az ifjúság hittanoktatását, bérmlásra való felkészítését nem a hideg templomban kellene megoldani. Olyan előadások megszervezését is tervezem, mely a családról, a gyermekek szeretetéről, a gyermekáldás elfogadásáról szólnak, s talán lelketlen világunkba ezek hatására egy kicsit visszatérne a lélek, növekedne a családok összetartó ereje, az emberek egymás iránti megbecsülése.

- Nyaranta jó érzés volt látni mikor cserkészekkel, testilelki fogyatékos gyermekekkel népesült be a plébánia udvara. A felújított plébánián is lesz erre mód?

- Természetesen. Már a terveket is úgy készítettük, hogy a régen nyári konyhaként funkcionáló részben vizesblokk és

főzőfülke is kialakításra kerül, hogy az ilyen táborozókat ezután kulturált körülmények között tudjuk fogadni.

- Jó lenne, ha minél többen jönnének, hisz mit ér az a középület, amelyik tiszta, de üres!

- Igen. Reméljük sok rászorultnak sikerül - ha csak pár napra is -, elfelejtetnünk a mindennapok gondjait.

- Mikorra kell a munkálatokat befejezni?

- Jó lenne november végéig.

- Tavaly szeptemberben a bérmlással együtt volt a

templom felszentelése a külső tatarozás után. Szólna még arról, mi történt azóta, vannak-e további tervek?

- A templomnál sem álltak le teljesen a munkálatok, megtörtént a vízelvezetés, a kerítés is elkészült a kerítéslecek kivételével. A külső lábazat lefestése van még hátra. A templomudvar rendben tartásának a gondja is megoldódott, köszönet érte Fessler Imrének és Farkas Sándornak, akik vállalták a rendszeres fünyírást.

- Van remény arra, hogy a belső tatarozás is elkészül valaha?

- Sajnos jelen pillanatban egyházközségünknek nincs pénze elkezdni a felújítást. Egyre kevesebben vagyunk, egyre szegényebbek lesznek az egyházközségünkhöz tartozó átlagemberek, így tőlük nem várhatjuk el, az erejükön felüli támogatást. Ha mégis összegyűlik egy kis pénz a jó Isten segítségével, akkor kis részletekben - először a kórus, az orgona, majd a szentély, egyik hajó, másik hajó, stb.- megkezdjük a munkálatokat.

- Még egy utolsó kérdés: már 2 alkalommal volt jótékony-sági bál a Borostyánkert vendéglő jóvoltából a templom kivilágításának megvalósítására. Mondana erről pár szót?

- A templom kivilágítása a plébánia felújítással együtt történik meg, hisz a mostani villamoshálózat nem bírná el a megterhelést.

- Köszönöm a tájékoztatást. További munkájához jó erőt, egészséget kívánok, s kérem a jó Istentől, hogy küldjön esperes úr mellé olyan segítséget, aki a 4 plébánia összes gondjának egy részét leveszi a válláról!

Gróf Lászlóné

A plébánia épülete a felújítás előtt

Sitke évszázadai 4.

Ókor az újkorban

A hajdani római város, Bassiana XIX. századi felfedezése előtt a nép körében nem ment feledésbe az egykori település emléke. A Sárvár-Végmalom mellett feltárt IX. századi sírokban római pénzeket találtak a régészek. A sitkeiek pedig a templomtól a Szennyes dűlőig vezető utat Város útnak hívták. Azon dűlők közül néhány, ahol római leleteket tártak fel (Kőhányás, Szennyesi) nevükben őrzik öntudatlanul is az évszázados tapasztalatokat, hogy a föld méhe egy régi nagy kultúra nyomait őrzi.

Létezik még egy hagyomány az ókorról, amelyet a sitkei ember megőrzött: a Bölönt forrás. A két világháború között lejegyzett hagyomány szerint ennek gyógyhatású vize látta el a római fürdőt. Az tény, hogy a hagyományt ásásokkal lehetne kellőképpen tisztázni, de a kutatás a felszíni formákból ítélve nagyon is elképzelhetőnek tartja, hogy a kis forrás fürdőt táplált a múltban.

A Bölönt forrás törésvonalak mentén keletkezett, ahol a mélyből kovasavas és szénsavas források törnek fel. A Bölönt forrás vize ugyanis bizonyos mértékben gyógyhatású, kénestartalmú.

A gyógyhatás kutatásának is van története. A sitkeiek vélekedése nyomán a község tudományos vizsgálatot kért vízmin-ta elküldésével 1936. június 30-án az Országos Közegészség-ügyi Intézettől. A víz összetételét a vizsgálat a következőképpen állapította meg: összes szilárd alkotórész: 404 mg/liter, oxigénfogyasztás 1,28 mg/liter, klorid tartalom 14,2 mg/liter, nitrát 5 mg/liter, nitrit 0 mg/liter, ammónia 0 mg/liter, Coli bacilus 5x0,5 kcb-ben negatív, alkalinitás 7,1 kcm n/10 HCL, összes keménység: 17,5 német fok, szulfát: nyom mg/liter, vas 0 mg/liter. A vegyszeti vélemény szerint a gyógyhatású kénestartó víz még ivóvízként is elfogadható lett volna, ha a forrás a víz felfogására alkalmas módon ki lett volna építve.

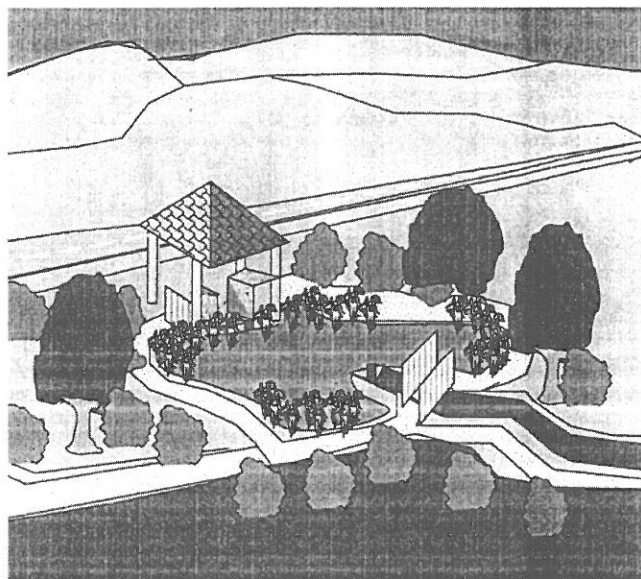
1964-ben a sitkei Hunyadi MTSz kért újabb szakvéleményt az Országos Földtani Intézettől és a Magyar Állami Földtani Kutató Intézettől. A vizsgálatok elsősorban nem a Bölönt érre

irányultak, hanem az mtsz ivóvíz és termálvíz kutatására. A kutatási tervek azt célozták meg, hogy amennyiben a tervezett fúrás termálvizet talál, azt nagyüzemi kertészet, ill. a község tüzelőgondjának megoldása céljára lehetne felhasználni, s emellett fürdőt is lehetne a feltárt vízre építeni, de a tervezett fúrás nem valósult meg.

Az 1960-as években Vas megyében viszont a kőolajkutatások során Bükön, Szombathelyen, Sárváron, Mesteriben gyógyvizet találtak.

Az országút déli oldalán egy mesterséges medence közepén feltörő, gyógyhatású, állandóan felbugyogó eret tápláló víz, amely télen sem fagyott be, amelyet a magyarok Bölönt forrásnak neveztek el, s a rómaiak már előttük fürdőként használhatták, a napjainkban virágzó Vas megyei gyógyfürdő kultúra bölcsőjeként örök mementója egy régi igazságnak: az elődök bölcsességére mindig érdemes figyelni!

Nagy Miklós

Forrásfoglalás és parktő látványterve a Bölönt-ér hasznosítására

A sitkei alginit

Sok millió év telt el, míg lakóhelyünk ma ismert arculata kialakult. Sitke területe a földtörténeti ókor végétől része volt annak a hatalmas területre kiterjedő variszkuszi kristályos hegységrendszernek, melynek feldarabolódása már az ókor végén (240 millió éve) megkezdődött. Később a mai kemenesháti területek fokozottabb süllyedése indult meg, melynek következtében a terület rész a triász tenger részévé vált. Emiatt a földtörténeti középidőben itt nagy mennyiségű üledék rakódott le. A tengeri üledékek a kéregmozgások hatására később nagyrészt kiemelkedtek. Így került felszínre, például a Bakony mészkőtömbje.

A Kemeneshát területe a pannon korszakban (12-6 millió éve) tovább süllyedt és elborította a Pannon-tenger. Ekkor a Kárpát-medence nagy részét víz borította, csupán a mai kö-

zéphegységek emelkedtek ki szigetek vagy félszigetek formájában. A Kemeneshát helyén a süllyedés és a későbbi feltöltődés az ország már részeihez képest kisebb mértékű volt. Itt „csak” 2000-3000 m vastag pannon rétegsor alakult ki, amelyben a homok, agyag, márga és egyéb üledékek változtatják sűrűn egymást.

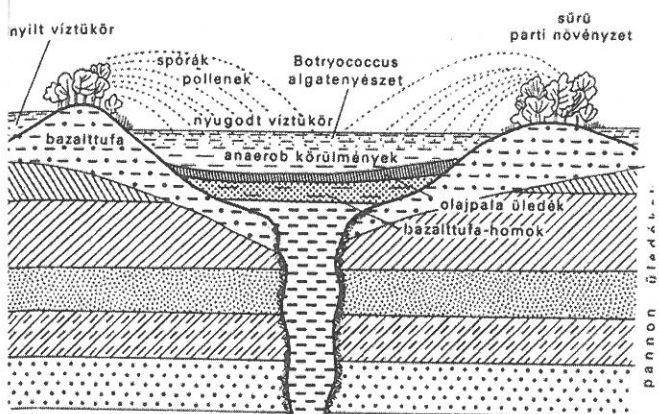
A pannonkor végén (5-6 millió éve) a területen vulkánosság zajlott le. A vulkáni tevékenység törmelékiszórással kezdődött, majd a Somlón, Kissomlyón, Ság-hegyen és a Herczeg-hegyen lávaömléssel is folytatódott. Ahol csak törmelékiszórás zajlott, ott bazalttufa-gyűrűk jöttek létre (például Sitke és Gérce között). Ez a vulkáni forma lett később alkalmas arra, hogy alginitot találjanak benne.

(Folytatás a 7. oldalon)

A sitkei alginít

(Folytatás a 6. oldalról)

A vulkáni működés megszűnte után a tufagyűrűben egy tó (krátertó) alakult ki. Az alginít a bazaltvulkán kráter tavában élő *Botriococcus* nevű talajképző zöldalgák szerves anyagából és agyaggá mállott bazalttufából keletkezett zöld színű agyagos kőzet. A *Botriococcus* algák telepekben helyezkednek el, 1-1 telep több száz sejtből áll. A vízben élő algák elpusztulásuk után a tó fenekére süllyednek és ott felhalmo-

Olajpala keletkezése vulkáni kráterben

zódnak. Az alginít keletkezés alapfeltétele a víz tápanyag gazdagsága, az oxigén hiányos környezet és a kedvező éghajlat. Kialakulása a trópusi klímában a legkedvezőbb, de a

kevésbé meleg éghajlaton is lejátszódik. Az algák pusztulása évszakosan változó intenzitású folyamat. Ezért az olajpala réteges, palás szerkezetű.

Az alginít Magyarországon az 1970-es évek közepéig ismeretlen volt. Bauxit keresés közben bukkantak rá a Veszprém megyei Pula határában először. A geológusok megállapították, hogy egy krátertóban alakult ki, ezért indítottak kutató fúrást a Herczeg-hegytől 500 m-re nyugatra található tufagyűrűnél. Az eredmény nem is maradt el, hasonló geológiai helyzetben itt is megtalálták az olajpalarétegeket. Ezek olajtartalma 4 %-os.

Keletkezési körülményéből adódóan nem képez nagy kiterjedésű telepeket. Hazánkban több helyen (Pula, Várkesző, Várpalota, Sitke) található, de kis területen. Ipari felhasználásra alkalmas, mivel 500 °C-on olajat nyernek ki belőle. Magas szervesanyag-tartalma miatt a növénytermelésben termésfokozóként hasznosítják.

A bányában jelenleg kitermelés nem folyik. A későbbi bővítés miatt az alginít feletti meddőt bányásszák, ezt új utak alapozásához használják. Az alginít szélesebb piachoz jutását egy tervezett iparvágány nagyban megkönnyítené. Nyugat-Európában kertészetek már ismerik és használják, Magyarországon szélesebb körben még nem terjedt el. Reméljük, a közeljövőben a kitermelés beindul, munkalehetőséget adva a sitkeieknek.

Nagy Zoltán

Pályázati eredmények

Sitke község önkormányzata ebben az évben is figyelemmel kíséri a pályázati lehetőségeket. Az eddig benyújtott pályázatok eredményeiről röviden az alábbi tájékoztatást adjuk közre.

A Vas Megyei Területfejlesztési Tanács pályázati felhívására a művelődési ház felújítására készített pályázat 1.100.000 Ft vissza nem térítendő céljellegű decentralizált támogatásban részesült.

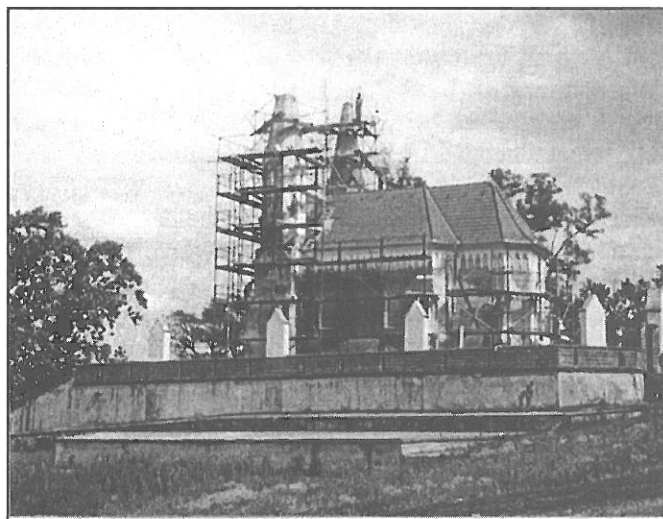
A Vadkert utca szilárd burkolattal való kiépítésére benyújtott pályázat viszont nem került kedvező elbírálásra.

A Környezetvédelmi Minisztérium „Zöld falu” programjára két pályázatot nyújtott be az önkormányzat. Az első egy fűnyíró kistraktor beszerzését célozza, a másik Sitke természeti értékeinek dokumentálását. A minisztérium mindkét pályázatot befogadta. Bírálata most van folyamatban.

Ugyancsak elbírálás alatt van az Informatikai és Hírközlési Minisztériumhoz benyújtott pályázat, melyet számítástechnikai eszközök beszerzésére nyújtott be az önkormányzat, valamint a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma által kiírt pályázat, melynek keretében a közművelődési intézmény működési körülményeinek javítását célozza meg a település.

Dr. Kulcsár László

Egyesületi beruházás

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület a nyáron, a koncertek bevételeiből felújította a kápolnát. A beruházás 3 millió forintba került.

Kötődések

Premier plánban: Linka Sándor

A szülőföldhöz való kötődés láthatatlan szála néhány embernél szinte elszakíthatatlan. Sok dolog feledésbe merül életünk során, de gyermekkorunk helyszíneire, élményeire mindig nosztalgiával gondolunk. Nosztalgia – néhányunknál mindössze egy kis visszaemlékezést jelent megszépítve a múlt eseményeit. Vannak azonban olyanok, akiknek ez a kötődés sokkal többet jelent felületes nosztalgiázásnál. Számukra a szülőföld és a gyermekkor kimeríthetetlen tárháza azoknak az életérzéseknek, amelyekből mindig meríthetnek életük során, és amelyek segítségével aztán olyan dolgokat alkothatnak, amelyek aztán mások számára is örömet jelentenek.

Ilyen ember Linka Sándor is. Egyszerű és szerény, ugyanakkor sokoldalú és

megszállottja annak, hogy valamit létrehozzon, ami egyedi és megkülönbözteti őt a többi embertől. Emlékszem arra, hogy gyermekkoromban mindig nagyon

vártuk látogatásait, mert tudtuk, hogy megint valami érdekes fotók kerültek elő, amelyeknek természetesen mindig története volt. A vers a „legmagyarabb”

madárról, a verébről szólt, vagy éppen egy elhunyt barátira emlékezett. Verseiből a szolid hazafiság üzenete szólt hozzánk, hogy szeressük szülőföldünket és

kot, amely aztán szinte az egész családot lázba hozta, hogy melyikünk a legügyesebb...

A legszebb és legértékesebb alkotásai az intarziák. Szinte elképzelhetetlen az a türelem, alaposág, fantázia, amely ezek elkészítéséhez szinte nélkülözhetetlen.

Ebben a rohanó világban van valaki, aki arra figyelmeztet bennünket, hogy mennyire fontosak az egyszerű dolgok, mint a család, a szép tárgyak, az együtt sportolás és játszás élménye. Figyelnünk kell ezekre az emberekre, mert megtaníthatnak bennünket arra, hogy miképpen tegyük életünket egyedivé, értékessé.

**Germáné
Cseszko Blanka**

Főtér

A Magyar Televízió „Főtér” című műsorával bebarangolta és bemutatta hazánkat, az egész Kárpát-medencét, az itt élő embereket, hagyományokat és nevezetességeket. Régi recepteket őrző háziasszonyok és gasztronómiában jártas személyek segítségével elkészítették egy-egy táj jellegzetes ételeit. A nyár elején jutottak el a sorozat szerkesztői a Sitke melletti Sárvárra is. No, nem véletlen elszólásról van itt szó, ugyanis a műsort vezető csinos riporternő a kastélyfogadó étterméből a jutalomsorsolást követően így konferálta be a következő riportot, - „és most ismerkedjünk meg a Sitkétől mindössze öt kilométerre lévő Sárvár új Gyógy- és Élményfürdőjével.”

Hogy mi is történt ezen a forgatási napon? - nehéz pár mondatban leírni, de azért kísérletet teszek rá. Balázs Fecó és a forgató csoport a délelőtti órákban érkezett meg Sitkére. Településünk történetét meséltem el viszonylag tömören, a Ferivel és a riportert hölgygel együtt, a kálvária kápolna mellett tett séta közben. Az ötperces lejátsszási időre tervezett beszélgetés hol a fény és a hang, hol pedig a kamera hibája miatt bő két óra hosszat tartott. Mikor minden megfelelt a rendezőnek, a riporternőnek és a hangmérnöknek, költözött be a stáb a kastélyfogadó konyhájába. Sulyok Attila szakács barátommal minden mozdulatot

végig próbáltunk már az előző nap. A véglegesen elkészített ételeket többféle tálalási formában is kipróbáltuk. A recepthez tartozó leglátványosabb részekhez minden szükséges nyersanyagot előkészítettünk. Egy leves a „pulykanyak leves sitkei módra”, egy főétel „kelkáposztába göngyölt pulykamell Balázs Fecó módra”, és egy desszert, a „Nádasdy gombóc” volt az, amit a kamerák előtt elkészítettünk. Természetesen minden munkafolyamatban segített Fecó és a riporternő. Rövid magyarázó mondatok, sűrű vágóképek, és mint egy Barba-trükk kész is volt minden. Elérkezett az igazi próbatétel, a tálalás és az ételek elfogyasztása, mely közben a már említett sorsolásra is sort kerítettek.

Az eredetileg Sitkéről tíz percesre szánt anyagból három lett, a három ételből egy, de ott voltunk. Egyik kedves ismerősöm, látván a műsort elégedettségét hangsúlyozta, csak egy kicsike kifogással élt: „Feri főzés közben nem kellett volna a riporternőnek kötényt adni?” - Valóban ott, forgatás közben annyi minden másra gondoltam, amit adhatnék néki, de a kötény az eszembe sem jutott. A recepteket majd a következő számban leírom.

Kovács Ferenc

Sitke és a Sitkey család

Jelenlegi ismereteink szerint Sitkét 1211-ben, tehát II. András király idején említik először oklevélben. Ekkor a király és a nádor megbízásából a Ják nemzetségbeli Csama és Lőrinc testvérek, valamint Pál és Benqua nevű unokatestvéreik megosztottak Sopron, Vas, Zala, Temes és Csanád vármegyékben lévő birtokaikon, amelyek között Sitke is szerepelt. Az említett Lőrinc leszármazottai ezután még majdnem öt évszázadig, egészen a 17. század végéig folyamatosan a birtokukban tartották Sitkét. Miután ez a falu lett választott lakhelyük és birtokaik központja, ezért a kéttagú nevek elterjedésekor erről a faluról kezdték magukat Sitkeynek (de Sitke) nevezni.

Amikor feltűntek az írásokban a Ják nemzetség - és benne a Sitkey család - tagjai, akkor lehettek hatalmuk csúcspontján. A nemzetség tagjai országos méltóságokat (ispán, nádor) viseltek, ekkor építették a méltán híres jáki Szent György-templomot. Feltehetőleg ekkor építhették a sitkei Szent Lőrinc-templomot és a zalavégi Szent György-templomot is. A sitkei templom valószínűleg Sitkey Lőrinc névadó szentje alapján kaphatta a Szent Lőrinc titulust. II. András király halála után fia, IV. Béla szinte teljes elitcserét hajtott végre, és mivel a Ják nemzetség tagjai apja hívei közé tartoztak, ezért a 13. század közepétől nem jutottak többé országos vezető szerephez.

Mert kiszorult a nemzetség az országos hatalomból, ezért Sitke és vele együtt a többi birtokuk további nagyívű fejlődése is elmaradt. A kiskirályok uralma idején a Kőszegi család hajtotta saját hatalma alá a környék nemeseit. Újabb fejlődés csak Károly Róbert uralma alatt következett. A Sitkey család ekkor élő tagjai jó érzékkel csatlakoztak a királyhoz, az oldalán küzdve a kiskirályok ellen. A fennmaradt adománylevelek alapján személyesen is bizonyították vitézségüket Sárvár és Kőszeg várainak ostroma során. A család tagjai országos méltóságokba ezután is csak ritkán jutottak, de különböző kiváltságokat kaptak személyükre és birtokaikra is.

A 14. század elején kialakult egy több faluból (Bajt, Battyán, Tokorcs, Göte vagy Géte, Inta) álló, egymással határos, összefüggő területet alkotó birtoktest, amelynek központjában a névadó településük, Sitke feküdt. Ide tartozott még Zala vármegyéből Zalavég és Gyűrűs, valamint Veszprém megyéből Vinár falu is. Innen történt a birtokok kormányzása, itt laktak a birtokosok mellett az udvartartásukhoz tartozó kisebb nemesek és a szolgálók is. A Sitkey család az idők folyamán két ágra oszlott, ennek megfelelően megosztottak birtokközpontjukon is. Mivel ez az osztozkodás különböző okok miatt 2/3 és 1/3 arányban történt, ezért ebből adódott a két falu elnevezésére a Nagysitke és Kissitke név is. A két család továbbra is közösen gazdálkodott birtokain, de ezután magukat már Nagysitkei Sitkey és Kissitkei Sitkey néven emlegették.

A 15. század elején, Zsigmond király uralkodása idején a családból Sitkey Mihály ura kíséretében bejárta Európát. Részt vett a híres Konstanz-i zsinaton, járt Németországban, Franciaországban, Angliában is. Eljutott Canterburybe is, de járt a pápai udvarban is. 1418-ban

Konstanzban kérelmet nyújtott be V. Márton pápához, kérve, hogy a sitkei Szent Lőrinc köegyház, a Sitkén kívül fekvő Szent Miklós vértanú tiszteletére épült egyház, a végedi Szent György egyház részére búcsút engedélyezzen. A pápa az engedélyt Konstanzban kiadott bullájában megadja, aminek következtében az említett templomokba a védőszentjük ünnepén betérő hívek teljes feloldozást kaptak bűneik alól.

A kezdetben királyi lovagként a husziták ellen harcoló, majd sáfárként szereplő Sitkey Mihály később Vas vármegye ispánja lett, azonban hamarosan elhalálozott. Testvére, Sitkey Gotthárd volt az első a család tagjai közül, aki tanulásra adta a fejét és elvégezte a bécsi egyetemet. A két testvér szerezhetett valamikor a 15. század elején vásártartási engedélyt is Sitke részére. Az erről szóló adománylevél nem maradt fenn, így nem tudjuk mikor, melyik király adhatta ezt az engedélyt, de az 1422-1424-es évekből fennmaradt adatok azt mutatják, hogy valószínűleg Zsigmond királytól kaphatták a vásári kiváltságukat. Az említett években bizonyíthatóan működött a hetivásár, mivel a vásári forgatagban kihirdetett idézésekről készül feljegyzések fennmaradtak.

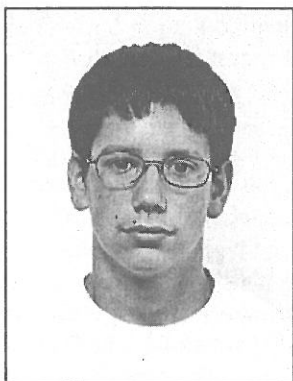
A Sitkey család mindkét ága kezdetben csak a méltó lakóhelyet biztosító lakóházát, kúriáját építette fel a kezén lévő falurészben, azonban a török közeledtének hírére először Kissitkén, majd az 1600-as években Nagysitkén is felépítették kastélyukat, ami akkoriban egy erődtett, de kisebb méretű várat jelentett. Nagy jelentőséggel azonban nem bírtak ezek a kastélyok, mivel a falu lakói a töröknek adót fizettek, hogy elkerüljék a házaik felpredálását és az esetleges megöletést vagy rabságba kerülést.

A Sitkey család tagjai az 16. század elején még kitűnő harcosok voltak, közülük került ki Pápa, Sárvár, Visegrád, Lendva, Stinisyák várának kapitánya is. 1566-ban, Szigetvár ostroma idején még a pap, türjei prépostként működő, egyetemet végzett Sitkey Mihály is levetette a reverendát és kardot kötött az oldalára, hogy részt vegyen a hadjáratban. A következő generációk anyagi helyzetét azonban megrendítette a török okozta kár, a jobbágyaik és birtokaik elvesztése. Egyre több birtokukat zálogosították el, amíg 1665-ben „*Sitkey György tudván, látván maga fogyatkozott állapotját, maga táplálására, pörlekedésire, jószágá oltalmazására meg kezelésire és kiváltására való elégtelenségir*” úgy döntött, hogy birtokait átadja Esterházy Mihálynak, Darabos Lászlónak és Máriának.

Ezzel elveszték a birtokok, megszűnt a hatalom, a Sitkey család tagjai eltűntek a történelem színpadáról. Többé nem hallunk róluk Sitkével kapcsolatban. Korábban azt hitték a források, hogy kihalt a család, de a kutatások szerint máig élnek leszármazottaik a világban. A családról még sokáig Sitkey-javaknak nevezett birtokok az Esterházyaktól és a Nádasdi Darabosoktól a Felsőbüki Nagy család tulajdonába kerültek, akik maguk is a Sitkey család leszármazottainak vallották magukat.

Kérdeztünk – válaszoltak

Az iskolakezdés, továbbtanulás nemcsak a szülőknek jelent nagy kihívásokat, akik gyermekeiknek a legjobbat szeretnék, hanem elsősorban nekik, az ifjúságnak – a jövőnek – adja a fontos döntéseket és nagy feladatokat. Sitkei tanulókat kérdeztünk - eddigi eredményeikről, további terveikről – és ők feleltek.

Kéthelyi Dániel (Zrínyi utca)

- Általános iskolai tanulmányaidat Sárváron végeztél, pontosan hol és milyen emlékekkel mész tovább?

- A Gárdonyi Géza Általános Iskola tanulója voltam, az utolsó négy évet töltöttem itt. Jól éreztem magam, a régi osztályommal összetartó közösség voltunk. Szerettem a taná-

raimat, az eredményeim is jól sikerültek. Az utolsó évben kezdett kicsit unalmassá válni számomra a folyamatos utazás, pláne nyáron, fárasztónak éreztem

- Utaznod gondolom továbbra is kell. Melyik középiskolára esett a választásod?

- Felvételi könyvből válogattam, igazából villamossággal kapcsolatos szakmák érdekeltek. A Puskás Tivadar Fém- és Villamosipari Szakképző Iskola elektrotechnikai szakát jelöltem meg elsőnek, és fel is vettek. 4+2 évben technikus végzettséget szerezhetek. Remélem, az eredményeim továbbra is jók lesznek, apukám tud majd segíteni a tanulásban, ha kell.

- Ez az iskola Szombathelyen van. Kollégista leszel, vagy naponta ingázol?

- Kaptam kollégiumi elhelyezést, így sokkal kényelmesebb lesz. Nagy izgalommal várom az iskolát, az új tanárait, osztálytársaimat és a kollégiumot. Kicsit félek még a nagyváros miatt.

- Sokáig már nem kell izgulnod, hisz az iskola kezdődik. Sok sikert és további jó eredményeket kívánok.

Farsang Barbara (Vadkert utca)

- Most a nyári szünet végén mi az, ami miatt várod az iskolakezdést? Hol folytatod tanulmányaidat?

- Az Általános Iskolában Gércén 10 fős osztályba jártam. Celldömölkön a Berzsényi Dániel Gimnáziumba jelentkeztem, itt 32-en leszünk, ez biztos furcsa lesz. Német tagozatos

leszek, mert minél hamarabb nyelvvizsgát szeretnék tenni. Sokat fog segíteni, hogy minden nap lesz német óránk és a már megszokott rendszeres tanulás. Nagyon kíváncsi vagyok az új földrajz és fizika tanáriumra, mert ezen szakok felé szeretnék tovább menni később, alapos és mély tudást szerezni. Remélem, a gimnáziumban is sok tanulmányi versenyen vehetek majd részt, mert szeretem a kihívásokat. Szép

emlékeim vannak az eddigi versenyekről és imádtam az iskolai kirándulásokat.

- Milyen versenyeken vettél eddig részt, és milyen eredményekkel büszkélkedhetsz?

- Levelezős TIT kémiai első, matematikából harmadik helyezést értem el. A Hevesi versenyen szintén kémiai első, tizedik voltam. Viszont Egyházashetyén a kistérségi matematikaversenyen első lettem, de ezenkívül voltam még néhány megmérettetésen matematikából. A lajosmizsei levelezős földrajzverseny több száz indulóval, négy fordulón keresztül zajlott. A szóbeli döntőbe tizenhatan jutottunk el. Végül 4. lettem, de csak fél ponton múltam a 3. helyezés. Földrajzból a Teleki Pál megyei versenyen learattam a babérokat és képviseltem a megyét a balatonalmádi országos döntőn. Még nincs vége, mert fizikából is úgy éreztem érdemes lemérni tudásom. Celldömölkön az Eötvös Loránd megyei és Jedlik Ányos megyei versenyen az első helyezésig jutottam. Ez utóbbi megmérettetésről az országos 4. hely lett az enyém, bár megosztva. Szintén fizikából az Öveges megyei versenyen 5. voltam.

- Ezt még felsorolni sem volt könnyű. Joggal lehetsz büszke magadra és a szüleidre, akik sokat segítettek neked eredményeid elérésében. További kiváló munkát/sikert kívánunk!

Sebesi Sándor (Vadkert utca)

- Kezdjük talán a jelennel, azon kívül, hogy most épp a nyári szünidőd végét töltöd, hol tartasz iskolai tanulmányaiddal?

- Kihevertem a nagybetűs érettségit. Nem, ez túlzás. Kemény diónak tűnt, megvolt az egészséges lámpaláz, de így utólag még egyszer végigcsinálnám. Az eredményeim terveimnek megfelelően

alakultak, sőt, úgy érzem, önbizalmat adott. Sok sikert kívánok a leendő negyedikeseknek.

- Ez igazán szép tőled. Bár én tudom, de azért elárulnád, hol érettségiztél?

- Hát persze, nem titok. Sárváron, a Tinódi Sebestyén Gimnáziumban. Nyolcosztályosként kezdtem, aztán focista nyelven szólva „átigazoltam” a négyévesre, mert az egy kicsit könnyebbnek tűnt. Azóta sok élettapasztalatot szereztem az iskolának köszönhetően, és nem vagyok benne biztos, hogy a könnyebb a célravezetőbb. Viszont rengeteg barátot szereztem.

- A búcsúzás tehát megtörtént, új iskola, új ismeretségek, talán új barátok. További terveid?

- Nem egészen. Az iskola a régi marad. Úgy döntöttem, eltöltem még egy kis időt itt, vendéglátói szakon.

(Folytatás a 11. oldalon)

SPORT

Mesterekkel játszó...

(Katona János sportolói pályafutása fehéren – feketén)

A Sitkei Általános Iskolában ismerkedett meg a sakkozással. Szülőhelyéről indulva lett igazolt versenyző, majd NB II-es sakkozó. Katona János ma sem bánja, hogy gyermekkorában a labdarúgás helyett a sakkozást választotta. A 30 éves pályafutása során számtalan sakkmeisterrel mérhette össze erejét, tudását, felejtethetetlen sportélményeket szerezve.

Katona János sportolói pályafutásának kezdetei a Sitkei Általános Iskolához köthetők. 1970-ben indult először sakkversenyen. Nagy biztatást jelentett számára, hogy Lukács Lajos iskolaigazgató is aktívan részt vett az iskola

tanulóival a sakk-diákolimpia járási és megyei döntőin, ahol több éven át kimondottan jó eredményeket értek el mind csapatban, mind egyéni versenyszámokban. Ez nagy szó volt egy kis falusi iskola nebulóitól.

A sitkeiek a járási versenyeken általában „taroltak”, s a megyei döntőkön is dobogós helyen végeztek, s egyéni érmeiket is szerezték. Néhány alaklommal az országos döntőbe is bejutottak.

Az akkori csapattársak közül Palkovics Sándort, Jenei Andrást, Nagy Jánost, ifj. Lukács Lajost és Katona Róbertet említi nagy szeretettel. A legjobb leányversenyző Kiss Nóra és Katona Zsuzsa volt.

Az alapokat a sitkei iskolában szerezte meg, ennek a közösségnek köszönheti, hogy megszerette a sakkozást és a későbbiekben igazi szenvedélyévé vált.

1974-78 között végezte el Celldömölkön a gimnáziumot és ott is versenyzett az iskola színeiben. Csapatával megnyerte a megyei bajnokságot, s az országos döntőben is jó eredményeket értek el.

1976-ban igazolta le a sárvári PEPSI SE. Azóta – egy év celldömölki kitérő kivételével – Sárváron versenyez.

Csapatával általában könnyedén nyerték a megyei bajnokságot, viszont a nemzeti bajnokság második vonalába jutást 1983-ban csak nehezen tudták kiharcolni. 1984-ben megerősített csapattal jól helyt álltak az NBII-ben. Azóta ebben az osztályban szerepelnek jó közép csapatként. A névváltozáson átesett csapat legjobb eredménye a harmadik helyezés, amelyet 5-6 alkalommal is elértek.

Főiskolás éve alatt háromszor indult Vas megye felnőtt egyéni bajnokságán, ahol egy 2. és két 3. helyezést ért el.

1984-ben erős mezőnyben indult a sárvári városi bajnokságon, a PEPSI COLA Kupán, amelyet sikerült megnyernie. Ez volt pályafutása legjobb egyéni eredménye. Legyőzte Békefi Lászlót, a körmendi sakk mestert, s a PEPSI SE éltáblás mesterjelöltjei közül Babits Andrást, Porpáczy Lajost,

Deutsch Istvánt. Az első díj egy igen szép dombormű volt Portisch Lajosról, amelyet Németh Mihály sárvári szobrászművész készített a verseny bajnokának. Azóta is ez a legszebb trófeája.

Kecskeméten 1985-ben egy erős nemzetközi mezőnyben 11 játszmából 5 pontot szerzett úgy, hogy egy Jugoszláv mesterrel 7 órás küzdelemben döntetlent ért el.

Katona János állandó tagja a sárvári Sakk Club NB II-es csapatának, ahol rutinos idősebb társakkal és tehetséges fiatalokkal játszik hétről-hétre. Élő pontszáma 1984, ez I. osztályú minősítésnek felel meg.

A sakk iránt érdeklődő fiataloknak bátran ajánlja ezt a szép szellemi sportot, mert – ahogy mondja –, fejleszti a logikát, s kitartásra nevel. Persze célszerű sakkegyesületben játszani, ahol hozzáértő edző irányításával sokat fejlődhetnek a tehetségek és a szorgalmas fiatalok.

Kiss László

Kérdeztünk – válaszoltak

(Folytatás a 10. oldalról)

Csábító volt, hogy négy szakmát szerezhettek – cukrász, szakács, pincér és üzletvezető – két év alatt. Ha ez így lesz, egy évtizedet tanulok ugyanazon iskolafalak között.

- Ezek szerint még nem tudod: „mi leszel, ha nagy leszel”!

- Tulajdonképpen vannak más terveim is. A két év között felvételizni szeretnék az Építésztechnika Egyetemre, Győrbe vagy Pestre. Ezenkívül szívesen kihasználnám idővel az Unió adta lehetőségeket.

- Igazán komoly és sokféle elképzelésed van a jövőddel kapcsolatban, de álljunk meg pár mondat erejéig. Az építésztechnika netán „családi” tradíció?

- Az is. Szeretnék édesanyám nyomdokaiba lépni, de legfőképp azért döntöttem így, mert érdekel.

- Van kedvenc építészeti stílusod?

- Nagyképűen hangzana, ha most azt állítanám, hogy van. A modern építészet tetszik, tervezni szeretnék, tervezni valami újat.

- Sok sikert és kitartást a megvalósításához, céljaid eléréséhez!

Ódorné Kovács Tímea – Jeczó Bernadett

S P O R T

Gaál Tamás olimpiai bajnok

A 2003. évi szabadfogású birkózó diákolimpia országos döntőjének Eger városa adott helyet, amelyen az 1990-91-es születésű korosztály vehetett részt. Dobó kapitány városában az ünnepélyes megnyitó után 315 gyermek léphetett szőnyegre, közöttük két sitkei fiú, Gaál Tamás és Gaál Attila is.

Tamás súlycsoportjában – a 61 kg-ban – tizenegyen indultak, míg Attila kategóriájában – a 37 kg-ban – huszonhatan bizonyíthatták, hogy nem véletlenül kerültek az országos döntőbe.

Az első napon mindkét fiú számára szépen zárult a verseny. A második napon Attila erős közdelemben egy ferencvárosi fiútól kapott ki, amely meghatározó volt, mivel ezen a versenyen két vereség után el kell búcsúzni a szőnyegtől. A következő küzdelemben Attila minimális pontozásos vereséget szenvedett, így befejeződött számára az országos találkozó.

A dobogó legfelső fokán

Tamás a második napon is győzelemmel kezdett, és a következőket is fölényrel, rövid idő alatt, tussal nyerte. Ezt követően már csak az 1-2. helyért kellett a szőnyegre állnia. Tamás na-

gyon elszánt volt, nyerni akart, bár a nagy riválisa is ekképpen gondolkodhatott. Az első pillanatokban Tamás került alulra, de kicsúszott a szorításból és az akció hevessege miatt a szőnyegről is kikerültek. A bíró a szőnyeg közepéről indította a második akciót. A két fiú egymásnak gyürkőzött. Tamás egy tökéletes csípődobással a földre terítette ellenfelét. És tussal győzött. Az olimpiai bajnoki címért kb. 20 másodpercig küzdött. Tamás így 2003-ban „a Magyar Köztársaság Diákolimpiai Bajnoka” büszke cím tulajdonosa lett.

Összegzőként megállapítható, hogy az országos döntő színvonalas volt, a rendezés az olimpiai eseményekhez méltóan zajlott. Eger jó házigazdának bizonyult, szűkebb páriánk számára felejthetetlen élményt nyújtott.

Gaál Tamásné

Labdarúgó helyzetkép

A labdarúgó szakosztály felnőtt csapata a 2002-2003. évi bajnokságban nagy változásokon ment keresztül. Az előző sikeres évek után hat új játékos érkezésével nagy célok – a dobogó valamelyik foka – voltak kitűzve, amelyhez a szakosztály támogatói is (Sitke Község Önkormányzata, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület, a Sárvári Security Kft.) megadták a szükséges segítséget. A csapat szurkolói és maguk a játékosok is úgy gondolták, hogy csalogás lenne, ha nem a legszebb fényű érmet akasztanák nyakukba a nyár végén.

A kezdeti jó eredmények után azonban semmi nem az elvárásoknak megfelelően történt. Ennek okait mindenki másképpen látja. A játékosok nagy része szerint a „vérátömlesztés” nem tett jót a közösségnek. Nem alakult ki igazi csapatszellem, ami rossz játékot, elhullajtott pontokat és kevesebb nézőt eredményezett.

A felelősség közös, de talán lehet tanulni belőle és a jövőben körültekintőbben kell csapatot építeni, újabb játékosokat igazolni.

A megszerzett 7. helyet nem volna szerencsés az új játékosok nyakába varrni, hiszen közülük kerültek ki a házi ranglis-

ta legjobb góllövői Méhes Tibor és Csonka Tibor személyében. A régi játékosok is tudásuk alatt, motiváció nélkül játszottak. Egy-egy játékosnak voltak jobb meccsei, de huzamosabb ideig senki nem tudott kiemelkedőt nyújtani.

Az idei szezonra csak jobbat kívánhatunk. Reméljük, sikerül feltüzelní a társaságot, és eredményesebb évet zárni.

A szakosztály a pályázati lehetőségeket igyekszik kihasználni. A Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány pályázatán nyert 300 ezer forint vissza nem térítendő támogatást. Kezdeményezte pályázat benyújtását a Gyermek Ifjúsági és Sport Minisztériumhoz a sporttelep korszerűsítése témában. Támogatás elnyerésével a létesítményt szebbé, a környezetét barátságosabbá lehetne tenni.

Talán a sportszerető közönség is a csapat mellé áll és felcsendül néha a „szép volt fiúk!” rigmus.

A szakosztály élvezi a támogatók bizalmát. A többi a csapaton, a játékosokon múlik.

Hajrá Sitke!

Pék Csaba
csapatkapitány

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Nagy Miklós, Pajor András

Felelős szerkesztő: V. Molnár Zoltán (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta